

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 141/2000, annettu 16 päivänä joulukuuta 1999, harvinaislääkkeistä	1
Komission asetus (EY) N:o 142/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	6
Komission asetus (EY) N:o 143/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2176/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	8
Komission asetus (EY) N:o 144/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2178/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	9
Komission asetus (EY) N:o 145/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2179/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	10
Komission asetus (EY) N:o 146/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2180/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	11
Komission asetus (EY) N:o 147/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, tiettyjen vilja- ja riisijalosteiden vientitodistushakemusten hylkäämisestä	12
Komission asetus (EY) N:o 148/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti	13

Komission asetus (EY) N:o 149/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, määrättyyn järjestelmään liittyvien tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 509/97 mukaisesti	15
Komission asetus (EY) N:o 150/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, määrättyyn järjestelmään liittyvien tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä muna-alan ja siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 mukaisesti	17
Komission asetus (EY) N:o 151/2000, annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, yhteisön sekä Puolan, Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian, Romanian ja Bulgarian välisissä väliaikaisissa sopimuksissa määrättyyn järjestelmään liittyvien tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	19

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Alueiden komitea

★ Työjärjestys	22
----------------------	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 141/2000,
annettu 16 päivänä joulukuuta 1999,
harvinaislääkkeistä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Jotkut sairaudentilat ovat niin harvinaisia, ettei niiden diagnosoimiseen, ehkäisemiseen tai hoitamiseen käytettävien lääkkeiden kehittämisestä ja markkinoille saattamisesta aiheutuvia kustannuksia saada katetuksi lääkkeen oletetuilla myyntituloilla. Lääketeollisuus ei ole halukas kehittämään tällaista lääkettä tavanomaisessa markkinatilanteessa. Mainittuja lääkkeitä kutsutaan 'harvinaislääkkeiksi'.
- 2) Harvinaisista sairaudentiloista kärsivillä potilailla olisi oltava oikeus laadultaan samanlaiseen hoitoon kuin muilla potilailla. Tämän vuoksi on tarpeen edistää lääketieteellisuuden harjoittamaa sopivien lääkkeiden tutkimusta, kehittämistä ja markkinoille saattamista. Harvinaislääkkeiden kehittämistä on edistetty kannustimin Yhdysvalloissa vuodesta 1983 ja Japanissa vuodesta 1993.
- 3) Euroopan unionissa on toistaiseksi toteutettu hyvin vähän niin kansallisella kuin yhteisönkin tasolla edistämistoimia harvinaislääkkeiden kehittämiseksi. Edistämistoimia olisi toteutettava yhteisön tasolla, jotta voidaan käyttää hyväksi mahdollisimman laajojen markkinoiden tarjoamat edut ja estää rajallisten voimavarojen hajaantuminen. Toimintaa yhteisön tasolla on pidettävä suotavampana kuin jäsenvaltioiden yhteensovittamattomia

toimenpiteitä, jotka voivat johtaa kilpailun vääristymiseen ja yhteisön sisäisen kaupan esteisiin.

- 4) Olisi määriteltävä yksinkertaisesti ja yksiselitteisesti, mitkä harvinaislääkkeet ovat oikeutettuja kannustimiin. Tätä varten näyttäisi aiheellisimmalta luoda avoin yhteisön menettely sen määrittelemiseksi, mitkä lääkkeet ovat harvinaislääkkeitä.
- 5) Olisi vahvistettava puolueettomat arviointiperusteet harvinaislääkkeiden määrittelemiselle. Näiden arviointiperusteiden olisi perustuttava diagnosoitavan, ehkäistävän tai hoidettavan sairaudentilan esiintyvyyteen. Enintään viittä tapausta 10 000 henkilöä kohti pidetään yleensä asianmukaisena rajana. Hengenvaarallisten, vaikean invaliditeetin aiheuttavan tai vaikean ja kroonisen sairaudentilan hoitoon tarkoitettujen lääkkeiden olisi oltava oikeutettuja kannustimiin, vaikka kyseisten sairaudentilojen esiintyvyys olisi enemmän kuin viisi tapausta 10 000 henkilöä kohti.
- 6) Harvinaislääkkeeksi määrittelemistä koskevia hakemuksia tutkimaan olisi perustettava asiantuntijakomitea, jonka jäsenet jäsenvaltiot nimeäisivät. Komiteassa olisi lisäksi oltava kolme komission nimeämää potilasjärjestöjen edustajaa sekä kolme henkilöä, jotka komissio nimeäisi Euroopan lääkearviointiviraston suosituksesta (jäljempänä 'virasto'). Viraston tehtävänä olisi varmistaa riittävä yhteensovittaminen harvinaislääkkeitä käsittelevän komitean ja lääkevalmistekomitean välillä.
- 7) Harvinaisista sairaudentiloista kärsivillä potilailla on oikeus laadultaan samanlaisiin, yhtä turvallisiin ja yhtä tehokkaisiin lääkkeisiin kuin muillakin potilailla. Harvinaislääkkeisiin olisi näin ollen sovellettava tavanomaista arviointimenettelyä. Harvinaislääkkeiden kehittämisen rahoittajilla olisi oltava mahdollisuus saada yhteisön lupa. Euroopan lääkearviointivirastolle maksettavasta maksusta olisi luovuttava ainakin osittain tämän yhteisön luvan antamisen tai voimassapidon helpottamiseksi. Yhteisön talousarviosta olisi korvattava virastolle sen tästä johtuva tulojen pieneneminen.

⁽¹⁾ EYVL C 276, 4.9.1998, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 101, 12.4.1999, s. 37.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9. maaliskuuta 1999 (EYVL C 175, 21.6.1999, s. 61), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 27. syyskuuta 1999 (EYVL C 317, 4.11.1999, s. 34) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. joulukuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

8) Yhdysvalloissa ja Japanissa saadut kokemukset osoittavat, että tehokkain kannustin saada teollisuus investoimaan harvinaislääkkeiden kehittämiseen ja kaupan pitämiseen on mahdollisuus saada kaupallinen yksinoikeus lääkkeeseen tietyiksi vuosiksi, joiden aikana osa investoinneista on mahdollista saada takaisin. Lääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY (¹) 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukainen tietosuoja ei ole riittävä kannustin tähän tarkoitukseen. Jäsenvaltiot eivät voi yksinään toteuttaa kyseistä toimenpidettä ilman yhteisön ulottuvuutta, koska tällainen säännös olisi direktiivin 65/65/ETY vastainen. Jäsenvaltioiden yhteensovittamattomat toimenpiteet johtaisivat yhteisön sisäisen kaupan esteisiin ja sitä kautta kilpailun vääristymiseen, mikä olisi yhtenäismarkkinoiden tavoitteen vastaista. Kaupallinen yksinoikeus lääkkeeseen olisi kuitenkin rajoitettava siihen terapeutiseen vaikutukseen, jota varten harvinaislääkkeen määritelmä on annettu ilman että se vaikuttaa olemassa oleviin teollis- ja tekijänoikeuksiin. Potilaiden etujen suojelemiseksi harvinaislääkkeelle myönnetty kaupallinen yksinoikeus ei saisi estää saattamista markkinoille vastaavaa lääkettä, josta voi olla merkittävää hyötyä tällaisesta sairaudentilasta kärsiville henkilöille.

9) Tämän asetuksen nojalla harvinaislääkkeiksi määriteltujen lääkkeiden rahoittajilla olisi oltava oikeus hyötyä täysimääräisesti yhteisön tai jäsenvaltioiden myöntämistä kannustimista, joilla tuetaan harvinaiset sairaudet mukaan lukien tällaisten sairaudentilojen diagnosointiin, ehkäisyyn tai hoitoon tarkoitettujen lääkkeiden tutkimusta ja kehittämistä.

10) Tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen neljänteen puiteohjelmaan (1994—1998) kuuluvassa Biomed 2 -erityisohjelmassa tuettiin harvinaisten sairauksien hoidon tutkimusta, mukaan lukien menetelmät harvinaislääkkeiden nopeaksi kehittämiseksi ja sen selvittäminen, mitä harvinaislääkkeitä Euroopassa jo on saatavilla. Tämän rahoituksen tarkoituksena oli edistää harvinaisten sairauksien perus- ja kliinistä tutkimusta koskevaa rajat ylittävää yhteistyötä. Harvinaisten sairauksien tutkimus on jatkossakin yhteisön painopistealueita, kuten tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidennessä puiteohjelmassa (1998—2002) todetaan. Tällä asetuksella perustetaan oikeuskehys, joka mahdollistaa kyseisen tutkimuksen tulosten hyödyntämisen nopeasti ja tehokkaasti.

11) Harvinaiset sairaudet on määritelty yhteisön toiminnan ensisijaiseksi alaksi kansanterveyden toimintakehyksessä. Komissio on tiedonannossaan harvinaisia sairauksia koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta osana kansanterveyden alalla toteutettavia toimia päättänyt asettaa harvinaiset sairaudet etusijalle kansanterveysalan politiikkansa. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat 29 päivänä huhtikuuta 1999 tehneet päätöksen N:o 1295/

1999/EY harvinaisia sairauksia koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä osana kansanterveyden alalla toteutettavia toimia (1999—2003) (²). Ohjelmaan kuuluu tiedottamista, väestössä esiintyviä harvinaisten sairauksien ryppäitä koskevaa tutkimusta ja kyseisiä sairauksia sairastavien potilaiden järjestöille annettavaa tukea koskevia toimia. Tällä asetuksella toteutetaan yksi toimintaohjelmassa tarkoitetuista tärkeistä kohdista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on ottaa käyttöön yhteisön menettely sen määrittelemiseksi, mitkä lääkkeet ovat harvinaislääkkeitä ja säätää harvinaislääkkeiksi määriteltyjen lääkkeiden tutkimista, kehittämistä ja markkinoille saattamista koskevista kannustimista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'lääkkeellä' direktiivin 65/65/ETY 2 artiklassa määriteltyä ihmisille tarkoitettua lääkettä;
- 'harvinaislääkkeellä' tämän asetuksen ehtojen ja edellytysten mukaisesti sellaiseksi määriteltyä lääkettä;
- 'rahoittajalla' yhteisöön sijoittautunutta oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka hakee lääkkeen määrittelemistä harvinaislääkkeeksi tai jonka lääke on jo määritelty harvinaislääkkeeksi;
- 'virastolla' Euroopan lääkearvointivirastoa.

3 artikla

Harvinaislääkkeeksi määrittelemisen perusteet

1. Lääke määritellään harvinaislääkkeeksi, jos sen rahoittaja voi osoittaa:

- että lääke on tarkoitettu sellaisen hengenvaarallisen sairaudentilan tai pysyvän invaliditeetin aiheuttavan sairaudentilan diagnosointiin, ehkäisyyn tai hoitoon, jota esiintyy enintään viidellä potilaalla kymmentä tuhatta henkilöä kohti yhteisössä hakemuksen jättämisaikana,

tai

että lääke on tarkoitettu hengenvaarallisen, vaikean invaliditeetin aiheuttavan tai vaikean ja kroonisen sairaudentilan diagnosointiin, ehkäisyyn tai hoitoon yhteisössä ja että sen kaupan pitäminen ilman kannustimia ei todennäköisesti antaisi riittävää tuottoa tarvittavien investointien kattamiseksi,

(¹) EYVL 22, 9.2.1965, s. 369, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 93/39/ETY (EYVL L 214, 24.8.1993, s. 22).

(²) EYVL L 155, 22.6.1999, s. 1.

ja

b) että mainittuun sairaudentilaan ei ole olemassa tyydyttävää yhteisössä luvan saanutta diagnoosi-, ehkäisy- tai hoitomenetelmää tai, jos sellainen menetelmä on olemassa, että lääkkeestä on merkittävää etua tällaisesta sairaudentilasta kärsiville.

2. Komissio antaa tämän artiklan soveltamisen edellyttämät säännökset soveltamisasetuksella neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 ⁽¹⁾ 72 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

Harvinaislääkkeitä käsittelevä komitea

1. Perustetaan viraston yhteyteen harvinaislääkkeitä käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Komitean tehtävänä on:

a) tutkia kaikki sille tämän asetuksen mukaisesti jätetyt lääkkeen määrittelemistä harvinaislääkkeeksi koskevat hakemukset;

b) neuvoa komissiota Euroopan unionin harvinaislääkkeitä koskevan politiikan laatimisessa ja kehittämisessä;

c) avustaa komissiota harvinaislääkkeisiin liittyviä asioita koskevissa kansainvälisissä yhteyksissä ja yhteyksissä potilaiden tukiryhmiin;

d) avustaa komissiota yksityiskohtaisten ohjeiden laatimisessa.

3. Komiteassa on yksi kunkin jäsenvaltion nimeämä jäsen, kolme komission nimeämää, potilasjärjestöjä edustavaa jäsentä ja kolme komission viraston suosituksesta nimeämää jäsentä. Komitean jäsenten toimikausi on kolme vuotta ja se voidaan uusia. Heillä voi olla apunaan asiantuntijoita.

4. Komitea valitsee puheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia kerran.

5. Komission edustajat ja viraston toimitusjohtaja tai hänen edustajansa voivat osallistua kaikkiin komitean kokouksiin.

6. Virasto huolehtii komitean sihteeristön tehtävistä.

7. Komitean jäseniä vaaditaan vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin olemaan ilmaisematta sellaisia tietoja, joita koskee salassapitovelvollisuus.

5 artikla

Harvinaislääkkeeksi määrittelemisessä ja rekisteristä poistamisessa noudatettava menettely

1. Jotta lääke voidaan määritellä harvinaislääkkeeksi, rahoittajan on tehtävä virastolle sitä koskeva hakemus missä tahansa lääkkeen kehittämisvaiheessa ennen markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen tekemistä.

⁽¹⁾ EYVL L 214, 24.8.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella 649/98 (EYVL L 88, 24.3.1998, s. 7).

2. Hakemukseen on liitettävä seuraavat tiedot ja asiakirjat:

a) rahoittajan nimi tai toiminimi ja vakituinen osoite,

b) lääkkeen vaikuttavat ainesosat,

c) aiottu terapeuttinen käyttöaihe,

d) osoitus siitä, että 3 artiklan 1 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät, ja kuvaus kehittämisvaiheesta, odotetut käyttöaiheet mukaan lukien.

3. Komissio laatii jäsenvaltioita, virastoa ja niitä, joiden etua asia koskee, kuullen yksityiskohtaiset ohjeet harvinaislääkkeeksi määrittelemistä koskevien hakemusten muodosta ja sisällöstä.

4. Virasto tarkastaa, että hakemus on oikein laadittu, ja laatii komitealle yhteenvedon. Virasto voi tarvittaessa pyytää rahoittajaa täydentämään hakemukseen liitettyjä tietoja ja asiakirjoja.

5. Virasto huolehtii, että komitea antaa lausuntonsa 90 päivän kuluessa oikein laaditun hakemuksen vastaanottamisesta.

6. Lausuntoa valmistellessaan komitea pyrkii kaikin tavoin pääsemään yksimielisyyteen. Jos yksimielisyyttä ei saavuteta, lausunto voidaan hyväksyä komitean jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä. Lausunnosta voidaan päättää kirjallista menettelyä käyttäen.

7. Kun komitean lausunnosta käy ilmi, ettei hakemus täytä 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arviointiperusteita, virasto ilmoittaa tästä välittömästi rahoittajalle. Rahoittaja voi 90 päivän kuluessa lausunnon vastaanottamisesta esittää yksityiskohtaiset perustelut valitukselle, jotka virasto antaa komitean käsiteltäväksi. Komitea harkitsee seuraavassa kokouksessaan, onko lausuntoa tarpeen tarkistaa.

8. Virasto toimittaa komitean lopullisen lausunnon välittömästi komissiolle, joka tekee sitä koskevan päätöksen kolmenkymmenen päivän kuluessa lausunnon vastaanottamisesta. Jos ehdotus päätökseksi ei poikkeuksellisissa tilanteissa ole komitean lausunnon mukainen, lopullinen päätös tehdään asetuksen (ETY) N:o 2309/93 73 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Päätöksestä ilmoitetaan rahoittajalle, ja se annetaan tiedoksi virastolle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

9. Harvinaislääkkeiksi määritellyt lääkkeet merkitään yhteisön harvinaislääkkeiden rekisteriin.

10. Rahoittajan on toimitettava vuosittain virastolle kertomus määritellyn lääkkeen kehittämisen vaiheesta.

11. Jotta lääkkeelle saatu harvinaislääkkeen määrittely voidaan siirtää toiselle rahoittajalle, määrittelyn haltijan on tehtävä siitä virastolle hakemus. Komissio laatii yksityiskohtaiset ohjeet siirtoa koskevien hakemusten muodosta ja sisällöstä sekä kaikista uutta rahoittajaa koskevista tiedoista kuullen jäsenvaltioita, virastoa ja niitä, joiden etua asia koskee.

12. Harvinaislääke on poistettava yhteisön harvinaislääkkeiden rekisteristä:

- a) rahoittajan pyynnöstä;
- b) kun on ennen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämistä osoitettu, että 3 artiklassa säädetyt arviointiperusteet eivät enää täyty kyseisen lääkkeen osalta;
- c) kun 8 artiklassa tarkoitettu kaupallinen yksinoikeus päättyy.

6 artikla

Tutkimussuunnitelmaa koskeva apu

1. Harvinaislääkkeen rahoittaja voi ennen markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen tekemistä pyytää virastolta neuvoa erilaisten kokeiden ja tutkimusten tekemisessä, jotka ovat tarpeen lääkkeen laadun, turvallisuuden ja tehokkuuden osoittamiseksi asetuksen (ETY) N:o 2309/93 51 artiklan j alakohdan mukaisesti.

2. Virasto ottaa käyttöön harvinaislääkkeiden kehittämistä koskevan menettelyn, joka kattaa oikeudellisen avun lupahakemuksen sisällön määrittelemisessä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 6 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Yhteisön markkinoille saattamista koskeva lupa

1. Harvinaislääkkeen markkinoille saattamisesta vastaava henkilö voi pyytää yhteisöltä lupaa lääkkeen markkinoille saattamiseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 säännösten mukaisesti ilman, että on välttämätöntä perustella lääkkeen olevan mainitun asetuksen liitteessä olevan B osan vaatimusten mukainen.

2. Yhteisö myöntää virastolle vuosittain erityisen rahoitusosuuden asetuksen (ETY) N:o 2309/93 57 artiklassa säädetyn rahoitusosuuden lisäksi. Virasto käyttää tätä rahoitusosuutta kaikkien yksinomaan asetuksen (EY) N:o 2309/93 nojalla vahvistettujen yhteisön sääntöjen mukaisten maksujen kattamiseen osittain tai kokonaan. Viraston toimitusjohtaja laatii kunkin vuoden lopussa yksityiskohtaisen kertomuksen erityisen rahoitusosuuden käytöstä. Kunakin vuonna jäljelle jäänyt rahoitusosuuden määrä siirretään ja vähennetään seuraavan vuoden erityisestä rahoitusosuudesta.

3. Harvinaislääkkeelle myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa koskee ainoastaan sellaisia terapeuttisia käyttöaiheita, jotka täyttävät 3 artiklassa säädetyt arviointiperusteet. Tämä ei rajoita mahdollisuutta hakea erillistä markkinoille saattamista koskevaa lupaa sellaisten muiden käyttöaiheiden osalta, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan.

8 artikla

Lääkkeen kaupallinen yksinoikeus

1. Kun harvinaislääkkeelle on myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa asetuksen (ETY) N:o 2309/93 nojalla tai kun kaikki jäsenvaltiot ovat antaneet lääkkeelle markkinoille saattamista koskevan luvan direktiivin 65/65/ETY 7 ja 7 a artiklassa tai lääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975

annetun toisen neuvoston direktiivin 75/319/ETY⁽¹⁾ 9 artiklan 4 kohdassa säädettyjen vastavuoroista tunnustamista koskevien menettelyjen mukaisesti, yhteisö ja jäsenvaltiot eivät saa kymmeneen vuoteen hyväksyä vastaavanlaisen lääkkeen osalta samaa terapeuttista käyttöaihetta varten toista markkinoille saattamista koskevaa lupahakemusta tai myöntää markkinoille saattamista koskevaa lupaa taikka hyväksyä voimassa olevan markkinoille saattamista koskevan luvan laajentamista koskevaa hakemusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta henkistä omaisuutta koskevan lainsäädännön tai yhteisön muun lainsäädännön soveltamista.

2. Määräaika voidaan kuitenkin lyhentää kuuteen vuoteen, jos viidennen vuoden lopussa voidaan osoittaa, että kyseinen lääke ei enää täytä 3 artiklassa säädettyjä arviointiperusteita, esimerkiksi jos saatavissa olevien tietojen perusteella voidaan osoittaa, että kannattavuus on riittävä ja ettei kaupallinen yksinoikeus ole enää perusteltavissa. Jäsenvaltion on tätä varten ilmoitettava virastolle, että arviointiperustetta, jolla kaupallinen yksinoikeus on myönnetty, ei voida enää täyttää, jolloin virasto aloittaa 5 artiklassa säädetyn menettelyn. Rahoittajan on toimitettava virastolle tähän tarvittavat tiedot.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja tämän kuitenkin rajoittamatta henkistä omaisuutta koskevan lainsäädännön tai yhteisön muun lainsäädännön soveltamista, markkinoille saattamista koskeva lupa voidaan myöntää vastaavanlaiselle lääkkeelle, jolla on sama terapeuttinen käyttöaihe, jos

a) harvinaislääkkeen markkinoille saattamista koskevan alkuperäisen luvan haltija on antanut hyväksymisensä toiselle hakijalle, tai

b) harvinaislääkkeen markkinoille saattamista koskevan alkuperäisen luvan haltija ei pysty toimittamaan riittävää määrää lääkettä, taikka

c) toinen hakija pystyy osoittamaan hakemuksessaan, että vaikka toinen lääke on vastaavanlainen kuin jo luvan saanut lääke, toinen lääke on turvallisempi, tehokkaampi tai muutoin kliinisesti parempi kuin jo luvan saanut lääke.

4. Komissio antaa ilmaisujen 'vastaavanlainen lääke' ja 'kliininen paremmuus' määritelmät soveltamisasetuksella asetuksen (ETY) N:o 2309/93 72 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Komissio laatii jäsenvaltioita, virastoa ja asianomaisia tahoja kuullen yksityiskohtaiset ohjeet tämän artiklan soveltamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 93/39/ETY (EYVL L 214, 24.8.1993, s. 22).

9 artikla

Muut kannustimet

1. Tämän asetuksen mukaisesti harvinaislääkkeiksi määritellyt lääkkeet ovat oikeutettuja komission ja jäsenvaltioiden tarjoamiin kannustimiin, joiden tarkoituksena on edistää harvinaislääkkeiden tutkimusta, kehittämistä ja markkinoille saattamista ja erityisesti toimia, joilla tuetaan pienissä ja keskisuurissa yrityksissä tehtävää tutkimusta tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmien mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 22 päivää heinäkuuta 2000 yksityiskohtaiset tiedot kaikista toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet harvinaislääkkeiden tai sellaisten lääkkeiden, jotka voidaan määritellä harvinaislääkkeiksi, tutkimuksen, kehittämisen ja markkinoille saattamisen edistämiseksi. Tiedot on saatettava säännöllisesti ajan tasalle.

3. Komissio julkaisee ennen 22 päivää tammikuuta 2001 yksityiskohtaisen luettelon kaikista yhteisön ja jäsenvaltioiden tarjoamista kannustimista, joiden tarkoituksena on edistää

harvinaislääkkeiden tutkimusta, kehittämistä ja markkinoille saattamista. Luettelo on saatettava säännöllisesti ajan tasalle.

10 artikla

Yleiskertomus

Komissio julkaisee ennen 22 päivää tammikuuta 2006 yleiskertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta saaduista kokemuksista, ja liittää siihen myös selvityksen sen avulla kansanterveyden alalla saavutetusta hyödystä.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tätä asetusta sovelletaan siitä päivästä, jona sen 3 artiklan 2 kohdassa ja 8 artiklan 4 kohdassa säädetyt soveltamisasetukset annetaan.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 1999.

Euroopan parlamentin puolesta

N. FONTAINE

Puhemies

Neuvoston puolesta

K. HEMILÄ

Puheenjohtaja

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 142/2000,
annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- 2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 21 päivänä tammikuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	85,5
	204	59,6
	624	179,5
	999	108,2
0707 00 05	052	97,2
	628	152,7
	999	124,9
0709 10 00	220	165,5
	999	165,5
0709 90 70	052	124,1
	204	117,8
	999	120,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,6
	204	41,3
	212	36,7
	624	53,9
	999	44,6
0805 20 10	204	57,9
	999	57,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,0
	204	76,1
	624	76,7
	999	71,6
0805 30 10	052	58,5
	600	59,2
	999	58,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	85,1
	404	78,1
	524	108,5
	720	101,1
	728	60,0
0808 20 50	999	86,6
	064	72,1
	400	102,7
	720	105,5
	999	93,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2645/98 (EYVL L 335, 10.12.1998, s. 22) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 143/2000,
annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2176/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22
päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY)
N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3
kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksella (EY) N:o 2176/1999 ⁽³⁾ avataan
riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,
- 2) komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen
(EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä
noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta;
tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti
asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perus-
teet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekij-
öiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen
suuruiset tai sitä alhaisemmat,

- 3) edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten
riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa,
että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa
tarkoitettu määrä, ja
- 4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallin-
tomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2176/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun
osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän CN-koodiin
1006 30 67 kuuluvan pitkäjyväisen kokonaan hiotun riisin
enimmäisvientitueksi 14.—20. tammikuuta 2000 jätettyjen
tarjousten perusteella 254,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 144/2000,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,****kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2178/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksella (EY) N:o 2178/1999 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,
- 2) komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat,

3) edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä, ja

4) tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2178/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin Euroopan maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 14.—20. tammikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perusteella 170,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 145/2000,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,****kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2179/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksella (EY) N:o 2179/1999 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,
- 2) komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat,

3) edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä, ja

4) tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2179/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 14.—20. tammikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perusteella 152,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 146/2000,
annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,
kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2180/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksella (EY) N:o 2180/1999 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu,
- 2) komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetty perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat,

- 3) edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä, ja
- 4) tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2180/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 14.—20. tammikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perusteella 149,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 147/2000,
annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,
tiettyjen vilja- ja riisijalosteiden vientitodistushakemusten hylkäämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1432/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Perunatärkkelyksen ja maissi- ja vehnäpohjaisten tuotteiden ennakkovahvistusta koskevia todistushakemuksia on paljon ja ne ovat luonteeltaan spekulatiivisia. Siksi on päätetty hylätä

kaikki näitä tuotteita 20 päivänä tammikuuta 2000 jätetyt vientitodistushakemukset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 3 kohdan mukaan CN-koodeihin 1102 20 10, 1103 13 10, 1104 23 10, 1108 11 00, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 99, 1702 90 50, 1702 90 79, 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvat 20 päivänä tammikuuta 2000 jätetyt tuen ennakkovahvistuksen sisältävät vientitodistushakemukset on hylätty.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 166, 1.7.1999, s. 56.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 148/2000,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,****tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1431/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2719/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan, sekä katsoo seuraavaa:

jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset ovat suurempia kuin käytävissä olevat määrät, ja niitä on tämän vuoksi alennettava kiin-

teämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 1431/94 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 156, 23.6.1994, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 48.

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	1,81
2	1,78
3	1,83
4	83,33
5	2,75

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 149/2000,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,****määrättyyn järjestelmään liittyvien tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 509/97 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Slovenian tasavallan kauppaa ja kauppaan liittyviä toimenpiteitä koskevassa väliaikaisessa sopimuksessa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 20 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 509/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Vuoden 2000 ensimmäiselle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan.

- 2) Olisi vahvistettava seuraavan kauden käytettävissä olevaan määrään lisättävä ylimenevä osa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 509/97 nojalla kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.
2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetuksen (EY) N:o 509/97 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitetuista kokonaismääristä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 80, 21.3.1997, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 204, 31.7.1997, s. 16.

LIITE I

Ryhmän numero	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
80	100,00
90	100,00
100	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmän numero	Jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 käytettävissä olevat määrät
80	780,00
90	337,50
100	653,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 150/2000,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,****määrättyyn järjestelmään liittyvien tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä muna-alan ja siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista muna-alan ja ovalbumiinien osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1474/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1323/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista siipikarjanliha-alan osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1251/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1327/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Vuoden 2000 ensimmäiselle neljännelle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat tiettyjen tuotteiden osalta pienempiä tai yhtä suuria kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja tiettyjen muiden tuotteiden osalta suurempia kuin käytettävissä

olevat määrät, minkä vuoksi niitä on alennettava kiinteämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 nojalla kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.

2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetusten (EY) N:o 1474/95 ja (EY) N:o 1251/96 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitettua kokonaismäärästä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 157, 24.6.1999, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 136.

⁽⁴⁾ EYVL L 157, 24.6.1999, s. 37.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
E1	—
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	100,00
P3	2,74
P4	9,43

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 käytettävissä oleva kokonaismäärä
E1	1 22 060,00
E2	5 488,22
E3	6 265,13
P1	4 011,00
P2	1 242,50
P3	146,00
P4	200,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 151/2000,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2000,****yhteisön sekä Puolan, Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian, Romanian ja Bulgarian välisissä väliaikaisissa sopimuksissa määrättyyn järjestelmään liittyvien tammikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädetyn siipikarjanliha- ja muna-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2699/93 ja (EY) N:o 1559/94 kumoamisesta 29 päivänä syyskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1899/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2719/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

vuoden 2000 ensimmäiseksi vuosineljännekseksi jätetyt tuontitodistushakemukset koskevat tiettyjen tuotteiden osalta enintään käytettävissä olevia määriä ja ne voidaan sen vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja eräiden muiden tuotteiden osalta käytettävissä olevia määriä suurempia määriä, joista on

vähennettävä kiinteä prosenttiosuus tasapuolisen jaon varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1899/97 nojalla kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.
2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetuksen (EY) N:o 1899/97 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitettusta kokonaismäärästä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 267, 30.9.1997, s. 67.

⁽²⁾ EYVL L 342, 17.12.1998, s. 16.

LIITE I

Ryhmä	Kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksymisprosentti
1	3,69
2	3,75
4	100,00
7	2,04
8	6,67
9	2,02
10	100,00
11	—
44	3,34
45	100,00
12	100,00
14	—
15	17,64
16	5,21
17	—
18	—
19	100,00
21	100,00
23	100,00
24	10,87
25	100,00
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	4,57
38	—
39	—
40	—
43	—

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	1 710,00
2	390,00
4	18 825,76
7	2 520,00
8	630,00
9	1 440,00
10	2 148,95
11	516,00
44	330,00
45	1 486,50
12	1 331,50
14	4 200,00
15	1 470,00
16	420,00
17	1 800,00
18	360,00
19	460,00
21	2 469,80
23	2 481,50
24	120,00
25	5 668,14
26	360,00
27	2 625,58
28	360,00
30	2 160,00
32	840,00
33	600,00
34	3 000,00
35	240,00
36	1 200,00
37	150,00
38	541,00
39	1 920,00
40	690,00
43	1 200,00

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

ALUEIDEN KOMITEA

TYÖJÄRJESTYS

SISÄLLYS

	Sivu
JOHDANTO	25
HUOMAUTUS	25
I OSASTO — KOMITEAN JÄSENET JA JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET	25
1 LUKU — JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET	25
1 artikla — Jäsenten muodostamat elimet	25
2 LUKU — KOMITEAN JÄSENET	25
2 artikla — Jäsenten ja varajäsenten asema	25
3 artikla — Toimikausi	25
4 artikla — Erioikeudet ja vapaudet	25
5 artikla — Varajäsenten ja sijaisten osallistuminen	25
6 artikla — Äänioikeuden siirtäminen	25
7 artikla — Maakohtaiset valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät	25
8 artikla — Maakohtaiset valtuuskunnat	26
9 artikla — Poliittiset ryhmät ja sitoutumattomat jäsenet	26
10 artikla — Alueidenväliset ryhmät	26
II OSASTO — KOMITEAN JÄSENTEN MUODOSTAMIEEN ELINTEN ORGANISAATIO JA MENETTELYTAPASÄÄNNÖT	26
1 LUKU — KOMITEAN KOKOONKUTSUMINEN JA ASETTAMINEN	26
11 artikla — Komitean kokoonkutsuminen	26
12 artikla — Komitean asettaminen ja valtuuskirjojen tarkistaminen	26
2 LUKU — TÄYSISTUNTO	27
13 artikla — Täysistunnon tehtävät ja toiminta	27
14 artikla — Täysistunnon kokoonkutsuminen	27
15 artikla — Täysistunnon esityslista	27
16 artikla — Täysistunnon avaaminen	27
17 artikla — Julkisuus, vieraat ja vierailevat puhujat	27
18 artikla — Puheaika	27
19 artikla — Puhujalista	28
20 artikla — Työjärjestyshuomautus	28
21 artikla — Päätösvaltaisuus	28
22 artikla — Äänestäminen	28
23 artikla — Muutoksenehdotusten jättäminen	28

	Sivu
24 artikla — Muutosehdotusten käsittely	28
25 artikla — Kiireellisyysmenettely lausuntojen käsittelyssä	29
26 artikla — Yksinkertaistettu menettely	29
27 artikla — Täysistunnon päättäminen	29
3 LUKU — TYÖVALIOKUNTA JA KOMITEAN PUHEENJOHTAJA	29
28 artikla — Työvaliokunnan kokoonpano	29
29 artikla — Työvaliokunnan jäsenten sijaiset	29
30 artikla — Vaalimääräykset	29
31 artikla — Puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaali	29
32 artikla — 14 varapuheenjohtajan, muiden jäsenten ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien valitseminen työvaliokuntaan	30
33 artikla — Sijaisten valitseminen	30
34 artikla — Vapautuneiden työvaliokuntapaikkojen täyttäminen	30
35 artikla — Työvaliokunnan tehtävät	30
36 artikla — Työvaliokunnan kokoonkutsuminen ja päätöksenteko	30
37 artikla — Puheenjohtaja	31
Lausunnot ja päätöslauselmat — työvaliokunnassa sovellettava menettely	31
38 artikla — Lausunnot — oikeusperusta	31
39 artikla — Lausunnot — valiokunnan nimeäminen	31
40 artikla — Yleisesittelijän nimeäminen	31
41 artikla — Oma-aloitteiset lausunnot	31
42 artikla — Päätöslauselmien esittäminen	31
43 artikla — Lausuntojen ja päätöslauselmien edellyttämät jatkotoimet	32
4 LUKU — VALIOKUNNAT	32
44 artikla — Kokoonpano ja vastuualue	32
45 artikla — Valiokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja	32
46 artikla — Valiokuntien tehtävät	32
47 artikla — Valiokuntien kokoonkutsuminen ja esityslista	32
48 artikla — Julkisuus	32
49 artikla — Julkiset kuulemistilaisuudet	32
50 artikla — Lausuntojen laatimista koskevat määräajat	32
51 artikla — Lausuntojen rakenne	33
52 artikla — Esittelijä	33
53 artikla — Työryhmät	33
54 artikla — Asiantuntijat	33
55 artikla — Päätösvaltaisuus	33
56 artikla — Äänestys	33
57 artikla — Muutosehdotukset	33
58 artikla — Päätös olla antamatta lausuntoa	33
5 LUKU — KOMITEAN HALLINTO	34
59 artikla — Pääsihteeristö	34
60 artikla — Pääsihteeri	34
61 artikla — Pääsihteerin palvelukseenotto	34
62 artikla — Virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot	34
63 artikla — Talousarvio	34

	Sivu
III OSASTO — YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ	35
1 LUKU — YHTEISTYÖ MUIDEN TOIMIELINTEN KANSSA.....	35
64 artikla — Toimielinten väliset yhteistyösopimukset.....	35
65 artikla — Lausuntojen ja päätöslauselmien toimittaminen edelleen ja julkaiseminen	35
2 LUKU — TYÖJÄRJESTYSTÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET	35
66 artikla — Työjärjestyksen tarkistus	35
67 artikla — Työvaliokunnan ohjeet	35
68 artikla — Työjärjestyksen voimaantulo	35

JOHDANTO

Alueiden komitea antaa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen (EY-sopimuksen) 264 artiklan 2 kohdan nojalla seuraavan työjärjestyksen (hyväksytty 18 päivänä marraskuuta 1999):

HUOMAUTUS

Tässä työjärjestyksessä käytetyillä virka- ja tehtävänimikkeillä tarkoitetaan tasapuolisesti molempia sukupuolia.

I OSASTO

KOMITEAN JÄSENET JA JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET

1 LUKU

JÄSENTEN MUODOSTAMAT ELIMET

1 artikla

Jäsenten muodostamat elimet

Komitean jäsenten muodostamat elimet ovat täysistunto, puheenjohtaja, työvaliokunta ja valiokunnat.

2 LUKU

KOMITEAN JÄSENET

2 artikla

Jäsenten ja varajäsenten asema

Komitean jäsenet ja heidän varajäsenensä edustavat EY:n perustamissopimuksen 263 artiklan mukaisesti alueellisia ja paikallisia yhteisöjä. Tehtävässään heitä eivät sido mitkään ohjeet. He hoitavat tehtävänsä yhteisön yleisen edun mukaisesti täysin riippumattomina.

3 artikla

Toimikausi

1. Jäsenen tai varajäsenen nelivuotinen toimikausi alkaa sinä päivänä, jona neuvoston virallinen päätös hänen nimeämistään tulee voimaan.

2. Jäsenen tai varajäsenen jäsenyys päättyy hänen erotessaan tai kuollessaan. Neuvosto nimeää seuraajan jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

3. Jäsenen tai varajäsenen erosta on ilmoitettava hänen allekirjoittamallaan eroilmoituksella kirjallisesti komitean puheenjohtajalle. Puheenjohtaja välittää tiedon neuvostolle, joka toteaa paikan tulleen avoimeksi ja ryhtyy toimiin sen täyttämiseksi.

4 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Jäsenet ja heidän asianmukaisesti valtuuttamansa varajäsenet nauttivat erioikeuksista ja vapauksista siten kuin niistä määrätään Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevassa pöytäkirjassa, joka on liitetty Euroopan yhteisöjen yhteisen

neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyyn sopimukseen.

5 artikla

Varajäsenten ja sijaisten osallistuminen

1. Jos jäsen on estynyt osallistumasta täysistuntoon, samaan maakohtaiseen valtuuskuntaan kuuluva varajäsen voi edustaa häntä siinä sijaisen ominaisuudessa.

2. Jos jäsen on estynyt osallistumasta valiokunnan tai jonkin työryhmän kokoukseen tai työvaliokunnan hyväksymään muuhun kokoukseen, samaan maakohtaiseen valtuuskuntaan kuuluva jäsen tai varajäsen voi edustaa häntä kokouksessa sijaisen ominaisuudessa.

3. Sijaisena toimiva jäsen tai varajäsen voi edustaa vain yhtä varsinaista jäsentä. Sijaisena toimivalla jäsenellä tai varajäsenellä on kyseisessä kokouksessa samat valtuudet kuin varsinaisella jäsenellä. Äänioikeuden siirrosta tulee ilmoittaa pääsihteerille kirjallisesti ennen kyseistä kokousta.

4. Varajäsenen valtuudet osallistua täysistuntoon rajoitetaan koskemaan erikseen kutakin täysistuntopäivää. Yhtä täysistuntoa kohden korvataan vain joko jäsenen tai hänen varajäsenensä kulut. Työvaliokunta antaa asiasta yksityiskohtaiset ohjeet matka- ja oleskelukuluja koskevista säännöistä.

5. Esittelijäksi nimetty varajäsen voi esitellä vastuullaan olevan lausuntoluonnoksen siinä täysistunnossa, jonka esityslistalla kyseinen lausuntoluonnos on, vaikka jäsen, jonka sijaisena hän toimii, olisi niin ikään läsnä kokouksessa. Jäsen voi siirtää äänioikeutensa kyseisen lausuntoluonnoksen käsittelyn ajaksi sijaiselleen. Äänioikeuden siirrosta on ilmoitettava pääsihteerille kirjallisesti ennen asianomaisen kokouksen alkua.

6 artikla

Äänioikeuden siirtäminen

Jollei 5 artiklan tai 29 artiklan määräyksistä muuta johdu, äänioikeutta ei voi siirtää.

7 artikla

Maakohtaiset valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät

Maakohtaiset valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät tukevat tasasuhteisesti komitean työn organisointia.

8 artikla

Maakohtaiset valtuuskunnat

1. Kustakin jäsenvaltiosta valitut jäsenet ja varajäsenet muodostavat maakohtaisen valtuuskunnan. Kukin maakohmainen valtuuskunta määrää itse omista sisäisistä säännöistään ja valitsee puheenjohtajan, jonka nimi ilmoitetaan virallisesti komitean puheenjohtajalle.

2. Pääsihteeri vastaa komitean sisäisistä hallinnollisista järjestelyistä maakohtaisten valtuuskuntien avustamiseksi. Nämä järjestelyt mahdollistavat jäsenille tiedon ja tuen saannin kunkin valitsemalla virallisella kielellä. Järjestelyjen toteutuksesta huolehtii komitean virkamiehistä tai väliaikaisista toimihenkilöistä muodostettu ryhmä, joka takaa jäsenvaltioiden valtuuskunnille mahdollisuuden käyttää komitean tarjoamia palveluja asianmukaisella tavalla. Pääsihteeri huolehtii erityisesti siitä, että maakohtaiset valtuuskunnat voivat pitää valmistelukokouksia välittömästi ennen täysistuntoa tai sen aikana.

9 artikla

Poliittiset ryhmät ja sitoutumattomat jäsenet

1. Jäsenet ja varajäsenet voivat muodostaa ryhmiä edustamiensa poliittisten suuntausten mukaisesti. Ryhmien jäsenyyshdot määritellään kunkin poliittisen ryhmän työjärjestyksessä.

2. Poliittisen ryhmän muodostaminen edellyttää vähintään kahtakymmentä jäsentä tai varajäsentä, jotka ovat vähintään kahdesta jäsenvaltiosta, tai kahdeksatoista jäsentä tai varajäsentä, jotka ovat vähintään kolmesta jäsenvaltiosta, tai kuutantoista jäsentä tai varajäsentä, jotka ovat vähintään neljästä jäsenvaltiosta. Kaikissa tapauksissa vähintään puolen ryhmästä tulee olla varsinaisia jäseniä. Kukin jäsen tai varajäsen voi kuulua vain yhteen poliittiseen ryhmään. Poliittinen ryhmä hajotetaan, jos sen jäsenmäärä alittaa ryhmän perustamiseen tarvittavan määrän.

3. Poliittisen ryhmän muodostamisesta, hajottamisesta tai muusta muutoksesta tulee ilmoittaa komitean puheenjohtajalle. Ilmoituksessa ryhmän muodostamisesta tulee mainita ryhmän nimi sekä sen jäsenten ja sen työvaliokunnan jäsenten nimet. Puheenjohtaja huolehtii siitä, että tieto ryhmän perustamisesta, perustetun ryhmän nimi, sen työvaliokuntaan kuuluvien jäsenten nimet, ryhmän jäsenmäärä sekä tieto ryhmän hajottamisesta julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Kutakin poliittista ryhmää avustaa sihteeristö, jonka jäsenet kuuluvat pääsihteeristön henkilöstöön. Poliittiset ryhmät voivat tehdä nimittävälle viranomaiselle ehdotuksensa sihteeristön jäsenten valinnasta, palvelukseenotosta, ylennyksistä ja työsopimusten jatkamisesta. Nimittävä viranomainen tekee päätöksensä kuultuaan poliittisen ryhmän puheenjohtajaa.

5. Alueiden komitean pääsihteeri asettaa poliittisten ryhmien ja niiden muodostamien elinten käyttöön kokouksia, ryhmätoimintaa, julkaisuja ja sihteeristön toimintaa varten asianmukaiset voimavarat. Kunkin poliittisen ryhmän voimavarat korvamerkitään talousarvioon. Poliittiset ryhmät ja niiden sihteeristöt voivat hyödyntää alueiden komitean palveluita ja välineitä asianmukaisella tavalla.

6. Poliittiset ryhmät ja niiden työvaliokunnat voivat koontua välittömästi ennen täysistuntoja tai niiden aikana. Ryhmät voivat pitää kaksi ylimääräistä kokousta vuodessa. Varajäsenellä on näiden kokousten osalta oikeus matka- ja oleskelukulujen korvauksiin vain, jos hän edustaa niissä samaan poliittiseen ryhmään kuuluvaa varsinaista jäsentä.

7. Sitoutumattomille jäsenille annetaan hallinnollista tukea. Yksityiskohtaisista säännöistä päättää työvaliokunta pääsihteerin ehdotuksesta.

10 artikla

Alueidenväliset ryhmät

Jäsenet ja varajäsenet voivat muodostaa alueidenvälisiä ryhmiä. Tällaisen ryhmän perustamisesta tulee ilmoittaa komitean puheenjohtajalle.

II OSASTO

KOMITEAN JÄSENTEN MUODOSTAMIEN ELINTEN ORGANISAATIO JA MENETTELYTAPASÄÄNNÖT

1 LUKU

KOMITEAN KOKOONKUTSUMINEN JA ASETTAMINEN

11 artikla

Komitean kokoonkutsuminen

Komitean toimikausi on neljä vuotta; jokaisen uuden nelivuotiskauden alussa komitean vanhin jäsen kutsuu komitean kokoon. Se kokoontuu kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on nimennyt sen jäsenet. Avajaisistunnossa puhetta johtaa vanhin läsnäolevista jäsenistä ikäpuheenjohtajana. Häntä avus-

tavat neljä nuorinta läsnäolevaa jäsentä ja komitean pääsihteeri, jotka yhdessä muodostavat ikäpuheenjohtajiston.

12 artikla

Komitean asettaminen ja valtuuskirjojen tarkistaminen

1. Ensimmäisessä istunnossa ikäpuheenjohtaja lukee komitealle neuvoston tiedonannon jäsenten nimeämisestä. Ikäpuheenjohtaja voi pyydettäessä tarkistaa jäsenten valtuuskirjan, ennen kuin hän julistaa komitean asetetuksi uudeksi toimikaudeksi.

2. Ikäpuheenjohtajisto toimii siihen asti kunnes puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan ja työvaliokunnan muiden jäsenten vaalien tulos on julistettu.

2 LUKU

TÄYSISTUNTO

13 artikla

Täysistunnon tehtävät

Komitea kokoontuu täysistunnossa. Sen päätehtävät ovat erityisesti seuraavat:

- a) lausuntojen, selvitysten ja päätöslauselmien hyväksyminen;
- b) komitean tulo- ja menoarvioluonnoksen hyväksyminen;
- c) puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan ja työvaliokunnan muiden jäsenten valitseminen;
- d) valiokuntien asettaminen;
- e) komitean työjärjestyksen hyväksyminen ja tarkistaminen.

14 artikla

Täysistunnon kokoonkutsuminen

1. Komitean puheenjohtaja kutsuu täysistunnon kokoon vähintään kerran neljännesvuosittain. Työvaliokunta päättää täysistuntojen aikataulusta edeltävän vuoden kolmannen neljänneksen aikana. Täysistunto kokoontuu yhtenä tai useampana päivänä.

2. Jos vähintään neljäsosa jäsenistä asiaa kirjallisesti vaatii, puheenjohtajan on kutsuttava kokoon ylimääräinen täysistunto, jonka on kokoonnuttava aikaisintaan viikon ja viimeistään kuukauden kuluttua vaatimuksen esittämisestä. Kirjallisessa vaatimuksessa tulee mainita aihe, jota ylimääräisessä täysistunnossa halutaan käsitellä. Kyseisessä istunnossa ei voida käsitellä muita asioita.

15 artikla

Täysistunnon esityslista

1. Työvaliokunta laatii alustavan esityslistan, joka sisältää luettelon seuraavan täysistunnon jälkeisessä täysistunnossa käsiteltäväksi tarkoitetuista lausunto- ja päätöslauselmaluonnoksista sekä muista asiakirjoista (päättöasiakirjat), joista on määrä tehdä päätös.

2. Puheenjohtaja toimittaa jäsenille ja varajäsenille vähintään neljä viikkoa ennen täysistunnon alkua ehdotuksen esityslistaksi sekä siinä mainitut päättöasiakirjat; istunnossa käsiteltävät asiakirjat lähetetään jäsenille ja varajäsenille heidän valitsemallaan virallisella kielellä.

3. Lausunto- ja päätöslauselmaluonnokset pyritään kirjaamaan esityslistaan siinä järjestyksessä, jossa valiokunnat ovat ne hyväksyneet tai ne työjärjestyksen mukaisesti esitetään käsiteltäväksi; tällöin on otettava huomioon esityslistalla olevien asioiden sisällöllinen yhteys.

4. Ellei 2 kohdassa mainittua määräaika voida noudattaa, puheenjohtaja voi perustelluissa erityistapauksissa tehdä poikkeuksen ja ottaa esityslistalle päättöasiakirjan, jos jäsenet ja

varajäsenet ovat saaneet kyseisen asiakirjan valitsemallaan virallisella kielellä viimeistään viikko ennen täysistunnon alkua.

5. Kirjalliset muutosehdotukset esityslistaan tulee jättää pääsihteerille vähintään kolme työpäivää ennen täysistunnon alkua.

6. Täysistunnon alkua välittömästi edeltävässä työvaliokunnan kokouksessa päätetään lopullisesta esityslistasta. Tässä kokouksessa työvaliokunta voi annettujen äänten kahden kolmasosan enemmistöllä hyväksyä esityslistalle kiireellisiä tai ajankohtaisia asioita, joiden käsittelyä ei voida lykätä seuraavaan täysistuntoon.

16 artikla

Täysistunnon avaaminen

Puheenjohtaja avaa täysistunnon ja ehdottaa esityslistan lopullista vahvistamista.

17 artikla

Julkisuus, vieraat ja vierailevat puhujat

1. Täysistunnon kokoukset ovat julkisia, ellei täysistunto toisin päättää koko kokouksen tai esityslistan tietyn kohdan osalta.

2. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission edustajat voivat osallistua täysistuntoihin. Heitä voidaan pyytää käyttämään puheenvuoroa.

3. Puheenjohtaja voi kutsua arvovaltaisia vieraita puhumaan täysistuntoon. Tämän jälkeen voidaan käydä keskustelu, johon sovelletaan yleisiä puheajaksääntöjä.

18 artikla

Puhe aika

1. Työvaliokunnan ehdotuksesta täysistunto määrää kokouksen alussa kussakin esityslistan kohdassa noudatettavan puheajan. Kokouksen aikana komitean puheenjohtaja päättää omasta tai jäsenen aloitteesta puheajan rajoittamisesta.

2. Yleisistä tai erityisistä aiheista käytävien keskustelujen kohdalla puheenjohtaja voi työvaliokunnan esityksestä ehdottaa täysistunnolle, että käytettävä puhe aika jaetaan poliittisten ryhmien ja maakohtaisten valtuuskuntien kesken.

3. Puhe aika on yleensä rajoitettu kahteen minuuttiin, jos puheenvuoro koskee pöytäkirjaa, työjärjestyksen noudattamista taikka lopullisesti vahvistettavan esityslistan muuttamista.

4. Jos puhuja ylittää hänelle myönnetyn puheajan, komitean puheenjohtaja voi yhden huomautuksen annettuaan keskeyttää puheenvuoron.

5. Jäsen voi tehdä keskustelun päättämistä koskevan esityksen, jonka komitean puheenjohtaja asettaa äänestykseen.

19 artikla

Puhujalista

1. Puheenvuoroa pyytävien jäsenten nimet merkitään pyyntöjen esittämisyjärjestyksessä puhujalistaan, jonka mukaisesti komitean puheenjohtaja myöntää puheenvuorot. Hän varmistaa mahdollisuuksien mukaan sen, että eri poliittisia näkökantoja ja eri maiden valtuuskuntia edustavat puhujat saavat vuorotellen puheenvuoron.

2. Etusija voidaan kuitenkin antaa asiasta vastaavan valtiokunnan esittelijälle sekä poliittisten ryhmien ja maakohtaisten valtuuskuntien puheenjohtajille tai heitä edustaville puhujille, kun nämä haluavat puhua ryhmänsä tai valtuuskuntansa nimissä.

3. Kenelläkään ei ole oikeutta enempään kuin kahteen puheenvuoroon samasta aiheesta paitsi puheenjohtajan luvalla. Asianomaisten valiokuntien puheenjohtajalle ja esittelijöille voidaan kuitenkin heidän pyynnöstään myöntää ylimääräinen puheenvuoro, jonka keston komitean puheenjohtaja määrää.

20 artikla

Työjärjestyshuomautus

1. Jäsenelle tulee antaa puheenvuoro, jos hän haluaa esittää työjärjestyshuomautuksen tai kiinnittää puheenjohtajan huomion komitean työjärjestyksen laiminlyöntiin. Työjärjestyshuomautuksen tulee liittyä käsiteltävänä olevaan asiaan tai esityslistaan.

2. Työjärjestyshuomautusta koskeva pyyntö on etusijalla kaikkiin muihin puheenvuoropyyntöihin nähden.

3. Komitean puheenjohtaja päättää työjärjestyshuomautuksessa esitetystä asiasta välittömästi työjärjestyksen määräysten mukaisesti ja ilmoittaa päätöksensä viipymättä työjärjestyshuomautuksen jälkeen. Päätöksestä ei äänestettä.

21 artikla

Päätösvaltaisuus

1. Täysistunto on päätösvaltainen, jos enemmistö jäsenistä on läsnä. Päätösvaltaisuus todetaan vain vähintään kymmenen jäsenen vaatimuksesta ja istunnon aikana. Jos päätösvaltaisuuden toteamista ei ole vaadittu, kukin äänestys on pätevä äänestäjien lukumäärästä riippumatta. Puheenjohtaja voi keskeyttää istunnon enintään kymmeneksi minuutiksi ennen päätösvaltaisuuden toteamista. Päätösvaltaisuuden toteamista vaatineet jäsenet lasketaan läsnäoleviksi, vaikka he eivät enää olisikaan istuntosalissa. Mikäli paikalla on alle kymmenen jäsentä, puheenjohtaja voi todeta, että kokous ei ole päätösvaltainen.

2. Jos todetaan, että istunto ei ole päätösvaltainen, kaikki äänestystä edellyttävät esityslistan kohdat siirretään seuraavaan kokouspäivään, jolloin täysistunto on siirrettyjen esityslistan kohtien osalta päätösvaltainen läsnäolevien jäsenten lukumäärästä riippumatta.

3. Kaikkien kokouksessa läsnä olevien jäsenten ja varajäsenten sekä muiden henkilöiden on kirjoitettava nimensä läsnäololistaan.

22 artikla

Äänestäminen

1. Täysistunto päättää asioista annettujen äänten enemmistöllä, ellei työjärjestyksessä toisin määrätä.

2. Kantansa voi ilmaista puolesta, vastaan tai pidättymällä äänestämästä. Enemmistöä laskettaessa huomioon otetaan vain puolesta ja vastaan annetut äänet. Jos äänet menevät tasan, äänestettävä teksti tai ehdotus katsotaan hylätyksi.

3. Jos ääntenlaskun tuloksen oikeellisuutta epäillään, äänestys voidaan uusida puheenjohtajan määräyksestä tai kymmenen jäsenen vaatimuksesta.

4. Henkilökysymyksiä koskevat päätökset tehdään salaisella äänestyksellä.

23 artikla

Muutosehdotusten jättäminen

1. Vain jäsenet ja asianmukaisesti valtuutetut varajäsenet voivat tehdä muutosehdotuksia päätösasiakirjoihin, ja ne on tehtävä kirjallisesti.

2. Päätösasiakirjaa koskevan muutosehdotuksen tekemiseen vaaditaan 26 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua tapausta lukuunottamatta vähintään kuusi jäsentä, joiden nimet on mainittava.

3. Muutosehdotukset on toimitettava pääsihteerille viimeistään seitsemäntenä työpäivänä ennen täysistunnon avaamista. Heti kun muutosehdotukset on käännetty, mutta viimeistään kaksi työpäivää ennen täysistuntoa, niiden on oltava käytettävissä sähköisessä muodossa. Puheenjohtaja voi 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa lyhentää muutosehdotusten jättämistä koskevan määräajan kolmeen päivään. Määräaika ei koske 15 artiklan 6 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuihin kiireellisiin asioihin tehtyjä muutosehdotuksia.

4. Kaikki muutosehdotukset jaetaan jäsenille ennen täysistunnon alkua.

24 artikla

Muutosehdotusten käsittely

1. Jos yhteen päätösasiakirjaan on tehty yli 20 muutosehdotusta, työvaliokunta tai täysistunto voi palauttaa asiakirjan valiokuntaan käsiteltäväksi vielä kertaalleen. Tämä ei koske päätösasiakirjoja, joiden hyväksymistä ei voida lykätä.

2. Vaikka muutosehdotus on tehty ohjeiden mukaisesti, sitä ei käsitellä, jos kukaan sen tekijöistä tai muistakaan jäsenistä ei ehdota sen käsittelyä istunnossa.

3. Jos samaan tekstin osaan on ehdotettu yhtä tai useampaa muutosta, puheenjohtaja, esittelijä tai kyseisten muutosehdotusten tekijät voivat tehdä käsittelyn aikana kompromissiehdotuksia. Kompromissiehdotus voidaan tehdä vain alkuperäisten muutosehdotusten tekijöiden suostumuksella. Kompromissiehdotus on äänestyksessä etusijalla, ja jos se hyväksytään, se mitätöi kaikki kompromissin pohjana olevat muutosehdotukset.

4. Muutosehdotuksista äänestetään koko tekstin numerointijärjestyksessä. Puheenjohtaja voi äänestättää useista muutosehdotuksista samanaikaisesti, jos niiden sisältö ja tavoitteet ovat samansuuntaiset.

5. Muutosehdotukset asetetaan etusijalle siihen tekstiin nähden, jota ne koskevat, ja niistä äänestetään ennen kuin itse tekstistä äänestetään.

6. Jos samaan tekstikohtaan tehdään kaksi tai useampia toisensa kumoavia muutosehdotuksia, etusijalle asetetaan se, joka eroaa eniten alkuperäisestä tekstistä, ja siitä äänestetään ensin.

7. Lopuksi äänestetään mahdollisesti muutetun tekstin sanamuodosta kokonaisuudessaan.

25 artikla

Kiireellisyysmenettely lausuntojen käsittelyssä

Kiireellisissä tapauksissa, joissa normaalimenettelyin ei voida noudattaa neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin asettamaa määräaikaa mutta vastaava valiokunta on hyväksynyt lausuntoluonnoksen yksimielisesti, puheenjohtaja toimittaa lausuntoluonnoksen neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin tietoon. Lausuntoluonnos käsitellään muuttamattomana seuraavassa täysistunnossa. Kaikkiin tällaisia lausuntoja koskeviin asiakirjoihin on merkittävä, että kyseisessä tapauksessa sovelletaan kiireellisyysmenettelyä.

26 artikla

Yksinkertaistettu menettely

1. Lausuntoluonnos, joka on hyväksytty (päävastuullisessa) valiokunnassa jäsenten enemmistön läsnäollessa yksimielisesti, käsitellään täysistunnossa ilman keskustelua, paitsi jos vähintään 32 jäsentä on esittänyt siihen muutosta 23 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti. Tässä tapauksessa lausuntoluonnoksesta keskustellaan täysistunnossa. Jäseniä muistutetaan tästä menettelystä, kun heille toimitetaan valiokunnan lausuntoluonnos ja esityslista.

2. Jos (päävastuullinen) valiokunta katsoo, että esitys, josta työvaliokunta on pyytänyt sitä valmistelemaan lausunnon, ei anna aihetta alueiden komitean kannanottoon tai muutosehdotuksiin, se voi ehdottaa, ettei varauksia esitetä. Ehdotus annetaan täysistunnon hyväksyttäväksi ilman keskustelua.

27 artikla

Täysistunnon päättäminen

Ennen täysistunnon päättämistä puheenjohtaja ilmoittaa seuraavan istunnon ajan ja paikan sekä mahdollisesti tiedossa olevat esityslistan kohdat.

3 LUKU

TYÖVALIOKUNTA JA KOMITEAN PUHEENJOHTAJA

28 artikla

Työvaliokunnan kokoonpano

Työvaliokunnan muodostavat

a) puheenjohtaja

b) ensimmäinen varapuheenjohtaja

c) 14 muuta varapuheenjohtajaa

d) 20 muuta jäsentä

e) poliittisten ryhmien puheenjohtajat.

Maakohtaisesti valittavista jäsenistä yhdellä on varapuheenjohtajan asema.

Puheenjohtajan ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien lisäksi kustakin maakohtaisesta valtuuskunnasta työvaliokuntaan valittavien jäsenten määrä on seuraava:

— kolme jäsentä: Saksa, Espanja, Ranska, Italia, Yhdistynyt kuningaskunta

— kaksi jäsentä: Belgia, Tanska, Kreikka, Irlanti, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali, Suomi, Ruotsi.

29 artikla

Työvaliokunnan jäsenten sijaiset

1. Jokaiselle työvaliokunnan jäsenelle puheenjohtajaa lukuun ottamatta nimetään saman maakohtaisen valtuuskunnan jäsenten ja varajäsenten keskuudesta henkilökohtainen sijainen. Sijaisella on kokouksissa läsnäolo-, puhe- ja äänioikeus vain hänen edustaessaan työvaliokunnan jäsentä. Äänioikeuden siirrostä tulee ilmoittaa pääsihteerille kirjallisesti ennen kyseistä kokousta.

2. Kukin poliittinen ryhmä nimeää keskuudestaan puheenjohtajalleen sijaisen, jota 1 kohdan toinen ja kolmas virke koskevat vastaavasti.

30 artikla

Vaalimääräykset

1. Täysistunto valitsee työvaliokunnan kahdeksi vuodeksi.

2. Puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan, 14 varapuheenjohtajan, työvaliokunnan muiden jäsenten sekä työvaliokunnan jäsenenä toimivien poliittisten ryhmien puheenjohtajien vaalit toimitetaan 11 ja 12 artiklan mukaisesti ikäpuheenjohtajan johdolla. Tieto ehdokkaaksi asettumisesta tulee toimittaa pääsihteerille kirjallisesti vähintään tunti ennen täysistunnon alkua. Vaalit voidaan toimittaa ainoastaan, jos vähintään kaksi kolmannelta jäsenistä on läsnä.

31 artikla

Puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaali

1. Ennen vaalia ehdokkaat puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan tehtävään voivat käyttää täysistunnossa lyhyen puheenvuoron. Puheaika on kaikille sama, ja sen vahvistaa ikäpuheenjohtaja.

2. Puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaali toimitetaan erikseen. Heidät valitaan, jos he saavat tuekseen yli 50 prosenttia annetuista äänistä.

3. Äänestyksessä hyväksytään puoltoäänät ja äänestämästä pidätyminen. Vaadittavaa enemmistöä laskettaessa otetaan huomioon vain puoltoäänät.

4. Jos kukaan ehdokkaista ei ensimmäisellä äänestyskierroksella saa tarvittavaa enemmistöä, järjestetään toinen äänestyskierros, jolloin valituksi tulee se ehdokas, joka on saanut eniten annettuja ääniä. Äänen mennessä tasan ratkaisee arpa.

32 artikla

14 varapuheenjohtajan, muiden jäsenten ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien valitseminen työvaliokuntaan

1. Työvaliokunnan 14 varapuheenjohtajan ja 20 muun jäsenen valitsemiseksi voidaan laatia yhteisistä niiden maakoh- taisten valtuuskuntien ehdokkaista, jotka ovat asettaneet vain yhden ehdokkaan niille varatuille paikoille. Lista voidaan hyväksyä yhdellä äänestyskierroksella, jos se saa tuekseen yli 50 prosenttia annetuista äänistä.

2. Jos yhteistä ehdokaslistaa ei hyväksytä tai maakohtaisia ehdokkaita on asetettu enemmän kuin kyseiselle valtuuskun- nalle on työvaliokunnassa varattu paikkoja, kullekin paikalle valittavasta jäsenestä äänestetään erikseen; tällöin sovelletaan puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaalia koskevia määräyksiä 30 artiklan ja 31 artiklan 2—4 kohdan mukaisesti.

3. Poliittisten ryhmien puheenjohtajien valitsemiseksi työva- liokuntaan komitean ikäpuheenjohtaja esittää täysistunnolle hyväksyttäväksi nimilistan, joka on hyväksyttävä tai hylättävä sellaisenaan.

33 artikla

Sijaisten valitseminen

Työvaliokunnan jäsenen valinnan yhteydessä hänelle valitaan myös sijainen.

34 artikla

Vapautuneiden työvaliokuntapaikkojen täyttäminen

Kun työvaliokunnan jäsenen tai hänen sijaisensa jäsenyys komi- teassa päättyy, tai hän eroaa työvaliokunnasta, vapautuva paikka täytetään jäljellä olevaksi toimikaudeksi 28—33 artiklan mukaisesti.

35 artikla

Työvaliokunnan tehtävät

Työvaliokunnan tehtävät ovat:

- a) poliittisen ohjelman laatiminen kunkin toimikauden alussa, ohjelman toteuttamisen seuranta sekä sen arviointi vuosit- tain ja toimikauden päätteeksi;
- b) täysistunnon ja valiokuntien työskentelyn valmistelu, orga- nisointi ja koordinointi, joita varten työvaliokunta voi
 - perustaa jäsentensä tai komitean jäsenten keskuudesta työryhmiä avukseen erityistapauksissa,
 - kutsua kokouksiinsa muita komitean jäseniä heidän asiantuntemuksensa tai tehtäviensä perusteella sekä myös ulkopuolisia henkilöitä;
- c) yleisvastuu taloudellisista, organisatorisista ja hallinnollisista asioista, jotka koskevat jäseniä ja varajäseniä; komitean, sen pääsihteeristön ja komitean elinten sisäinen organisaatio, virkakaavio mukaan luettuna;
- d) pääsihteerin sekä 62 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen virkamiesten ja muun henkilöstön palvelukseen ottaminen;
- e) komitean tuloista ja menoista laaditun ennakkoarvion esittä- minen täysistunnolle 63 artiklan mukaisesti;
- f) lupien myöntäminen kokousten pitämiseksi komitean toimi- paikan ulkopuolella;
- g) työvaliokunta antaa jäsenten, heidän asianmukaisesti valtuuttamiensa varajäsenten ja asiantuntijoiden matka- ja oleskelukulujen korvaamista koskevat säännöt talousarvio- menettelyn yhteydessä annettuja määräyksiä noudattaen.

36 artikla

Työvaliokunnan kokoonkutsuminen ja päätöksenteko

1. Puheenjohtaja kutsuu työvaliokunnan kokoon ja päättää kokouksen ajankohdasta ja esityslistasta yhteisymmärryksessä ensimmäisen varapuheenjohtajan kanssa. Työvaliokunta ko- koontuu vähintään kerran neljännesvuosittain tai 14 päivän kuluessa vähintään kymmenen työvaliokunnan jäsenen yhdessä kirjallisesti esittämän vaatimuksen vastaanottamisesta.

2. Työvaliokunta on päätösvaltainen, kun vähintään puolet sen jäsenistä on läsnä. Työvaliokunta tekee päätöksensä annet- tujen äänten enemmistöllä, ellei tässä työjärjestyksessä toisin määrätä. Muutoin noudatetaan 22 artiklan 2 kohdan määräyksiä.

3. Työvaliokunnan päätöksen valmistelemiseksi pääsihteerin valmistelee kutakin käsittelyyn tulevaa asiaa koskevat asiakirjat ja päätössuosituksset, jotka liitetään esityslistaan. Aihetta kartoit- tavan yleiskeskustelun jälkeen työvaliokunta antaa pääsihteerille tai työryhmälle tarvittaessa lisätoimeksiantoja sekä sisältöä ja määräaika koskevia selkeitä ohjeita. Seuraavassa vaiheessa asiaa valmisteleva työryhmä tai pääsihteerin esittelee käsiteltävät asiakirjat sekä päätössuosituksen. Päätössuosituksia koskevat muutosehdotukset tulee toimittaa pääsihteerille kirjallisina viimeistään kolmantena työpäivänä ennen työvaliokunnan kokouksen alkua, ja heti kun ne on käännetty, niiden on oltava käytettävissä sähköisessä muodossa.

37 artikla

Puheenjohtaja

1. Puheenjohtaja johtaa komitean työskentelyä.
2. Puheenjohtaja edustaa komiteaa. Hän voi siirtää valtuutensa toiselle.
3. Jos puheenjohtaja ei ole läsnä tai on estynyt, hänen sijaisenaan toimii ensimmäinen varapuheenjohtaja; jos tämä ei ole läsnä tai on estynyt, puheenjohtajan sijaisena toimii joku muista varapuheenjohtajasta.

LAUSUNNOT JA PÄÄTÖSLAUSELMAT — TYÖVALIOKUNNASSA SOVELLETTAVA MENETTELY

38 artikla

Lausunnot — oikeusperusta,

Komitea antaa lausunnon EY-sopimuksen 265 artiklan nojalla

- a) komission tai neuvoston pyynnöstä tapauksissa, joista on säädetty EY:n perustamissopimuksessa, sekä muissa tapauksissa näiden toimielinten tai Euroopan parlamentin pyynnöstä;
- b) omasta aloitteestaan;
- c) kun talous- ja sosiaalikomitealta on pyydetty lausunto EY-sopimuksen 262 artiklan nojalla ja alueiden komitea katsoo asiaan liittyvän erityisiä alueellisia etuja.

39 artikla

Lausunnot — valiokunnan nimeäminen

1. Työvaliokunta päättää valiokuntien vuotuisesta työohjelmasta niitä kuultuaan. Työohjelmassa osoitetaan odotettavissa olevat lausuntopyynnot valiokunnille niiden vastuualueittain. Työvaliokunta asettaa valiokunnille lausuntoluonnoksen laatimista varten määräjän vuosiohjelmassa ennakoitujen lausuntopyyntöjen saavuttua.
2. Työvaliokunta osoittaa työohjelmaan sisältyvät neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin esittämät lausuntopyynnot niiden saavuttua kyseisestä aiheesta kulloinkin vastaavalle valiokunnalle ja asettaa lausuntoluonnoksen valmistelulle määräjän. Kiireellisissä tapauksissa puheenjohtaja voi nimetä vastaavan valiokunnan, ja valinnasta ilmoitetaan työvaliokunnalle seuraavassa kokouksessa.
3. Jos lausunnon aihe liittyy useamman kuin yhden valiokunnan alaan, työvaliokunta nimeää päävastuullisen valiokunnan ja tarvittaessa yhden tai useampia täydentäviä valiokuntia. Tällaisessa tapauksessa työvaliokunta voi
 - a) joko päättää kyseisten valiokuntien edustajista koostuvan työryhmän perustamisesta;
 - b) tai poikkeustapauksessa nimetä yhden tai useamman muun kuin päävastuulliseksi nimetyn valiokunnan valmistelevaan lisälausuntoa. Päävastuullinen valiokunta äänestää muiden valiokuntien laatimien lausuntoluonnosten suosituksista ja sisällyttää hyväksytyt suositukset omaan lausuntoluonnok-

seensa. Päävastuullinen valiokunta vastaa kuitenkin yksin sen esittelystä täysistunnossa.

40 artikla

Yleisesittelijän nimeäminen

1. Jos valiokunta ei pysty laatimaan lausuntoluonnosta neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin asettamassa määräjässä, työvaliokunta voi ehdottaa, että täysistunto nimeää yleisesittelijän, joka laatii lausuntoluonnoksensa suoraan täysistunnolle.
2. Jos täysistunto ei neuvoston, komission tai Euroopan parlamentin asettaman määräjän puitteissa ehdi nimetä yleisesittelijää kokouksessaan, puheenjohtaja voi nimetä yleisesittelijän, ja täysistunnolle tiedotetaan asiasta seuraavassa kokouksessa.
3. Kummassakin tapauksessa asianomainen valiokunta kokoontuu mahdollisuuksien mukaan käymään aiheita kartoittavaa yleiskeskustelua.

41 artikla

Oma-aloitteiset lausunnot

1. Kolme työvaliokunnan jäsentä, valiokunta puheenjohtajansa välityksellä tai 32 komitean jäsentä voi ehdottaa työvaliokunnalle oma-aloitteisen lausunnon laatimista. Ehdotus on jätettävä työvaliokunnalle perusteluineen viimeistään kolme työpäivää ennen työvaliokunnan kokouksen alkua ja mahdollisuuksien mukaan ennen kuin vuotuisesta työohjelmasta päätetään.
2. Työvaliokunta päättää oma-aloitteisten lausuntojen laatimisehdotuksista jäsentensä enemmistön äänin ja antaa lausunnot 39 artiklan mukaisesti asianomaisten valiokuntien valmisteltaviksi. Puheenjohtaja saattaa täysistunnon tietoon kaikki työvaliokunnan päätökset oma-aloitteisten lausuntojen laatimisesta ja niiden osoittamisesta valiokuntien valmisteltaviksi.
3. Tätä artiklaa sovelletaan vastaavasti 38 artiklan c kohdassa mainittuihin lausuntoihin.

42 artikla

Päätöslauselmien esittäminen

1. Päätöslauselmia tulee ottaa esityslistalle ainoastaan, jos ne käsittelevät Euroopan unionin toiminta-aloihin liittyviä aiheita, koskevat alue- ja paikallisyhteisöjen kannalta tärkeitä kysymyksiä ja ovat ajankohtaisia.
2. Ehdotuksia päätöslauselmiksi tai niiden laatimiseksi voivat tehdä poliittiset ryhmät tai vähintään 32 jäsenen yhteenliittymät. Ehdotukset on annettava työvaliokunnalle kirjallisina, ja niistä on käytävä ilmi ehdottajien nimet tai ehdottava poliittinen ryhmä. Ehdotukset on toimitettava pääsihteerille vähintään kolme työpäivää ennen työvaliokunnan kokouksen alkamista.
3. Jos työvaliokunta päättää, että komitean tulee käsitellä päätöslauselmaluonnosta tai käsitellä ehdotusta päätöslauselman laatimiseksi, se voi

- a) 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkitä päätöslauselmaluonnoksen käsittelyn täysistunnon alustavalle esityslistalle;
- b) tai nimetä asiasta vastaavan valiokunnan, jolle se asettaa määräajan päätöslauselmaluonnoksen valmistelemiseksi. Valiokunta valmistelee päätöslauselmaluonnoksen lausuntoluonnoksia koskevan valmistelumenettelyn mukaisesti. 51 artiklan määräyksiä ei sovelleta päätöslauselmaluonnoksiin.

4. Kiireellisissä tapauksissa työvaliokunta voi 15 artiklan 6 kohdan toisen virkkeen nojalla merkitä päätöslauselmaluonnoksen käsittelyn seuraavan täysistunnon esityslistalle. Tällainen päätöslauselmaluonnos käsitellään täysistunnon toisena päivänä.

43 artikla

Lausuntojen ja päätöslauselmien edellyttämät jatkotoimet

Työvaliokunta tekee tarvittavat päätökset komitean lausuntojen ja päätöslauselmien edellyttämistä jatkotoimista. Puheenjohtaja kertoo täysistunnolle komitean työn vaikutuksista kerran vuodessa sekä jokaisen toimikauden lopussa.

4 LUKU

VALIOKUNNAT

44 artikla

Kokoonpano ja vastuualue

1. Kunkin toimikauden alussa täysistunto muodostaa valiokuntia, jotka valmistelevat täysistunnon työtä. Täysistunto päättää niiden koostumuksesta ja vastuualueesta työvaliokunnan ehdotuksen perusteella.
2. Valiokuntien kokoonpanon tulee heijastaa komitean jäsenistön jakautumaa jäsenvaltioittain.
3. Komitean jäsenen tulee kuulua vähintään yhteen, ja hän saa kuulua enintään kahteen valiokuntaan. Työvaliokunta voi myöntää pienimmille maakohtaisille valtuuskunnille poikkeuksia tästä säännöstä.

45 artikla

Valiokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat

1. Jokainen valiokunta valitsee jäsentensä keskuudesta ensimmäisessä kokouksessaan puheenjohtajan, ensimmäisen varapuheenjohtajan ja enintään kaksi varapuheenjohtajaa (puheenjohtajisto).
2. Jos ehdokkaiden määrä on sama kuin täytettävien paikkojen määrä, vaali voi tapahtua avoäänestyksenä. Muussa tapauksessa tai jos vähintään kuudesosa valiokunnan jäsenistä sitä vaatii, vaali suoritetaan noudattaen 31 artiklan 2—4 kohdan mukaista menettelyä kuten komitean puheenjohtajan ja ensimmäisen varapuheenjohtajan vaalissa.
3. Kun valiokunnan puheenjohtajiston jäsenen jäsenyys komiteassa päättyy, tai hän eroaa, vapautuva paikka täytetään tämän artiklan määräysten mukaisesti.

46 artikla

Valiokuntien tehtävät

Valiokunnat valmistelevat etenkin lausunto- ja päätöslauselmaluonnoksia, jotka esitetään täysistunnolle hyväksyttäväksi.

47 artikla

Valiokuntien kokoonkutsuminen ja esityslista

1. Kokousajankohdasta ja esityslistasta päättää valiokunnan puheenjohtaja yhteisymmärryksessä ensimmäisen varapuheenjohtajan kanssa.
2. Valiokunta kokoontuu valiokunnan puheenjohtajan kutsusta. Kutsu tavanomaiseen kokoukseen sekä kokouksen esityslista tulee toimittaa jäsenille vähintään neljä viikkoa ennen kokousta.
3. Neljäsosan jäsenistä kirjallisesti niin vaatiessa valiokunnan puheenjohtajan on kutsuttava kokoon valiokunnan ylimääräinen kokous, joka pidetään neljän viikon kuluessa siitä, kun jäsenet ovat asiaa vaatineet. Ylimääräistä kokousta vaatineet jäsenet laativat kokouksen esityslistan. Se toimitetaan jäsenille kokouskutsun yhteydessä.

4. Lausuntoluonnokset ja muut lausuntoja koskevat asiakirjat, jotka on käännettävä ja jaettava ennen kokousta, on toimitettava valiokunnan sihteeristöön viimeistään viisi viikkoa ennen kyseistä kokousta. Ne toimitetaan jäsenille vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta. Puheenjohtaja voi poikkeustapauksissa muuttaa edellä mainittuja määräaikoja.

48 artikla

Julkisuus

1. Valiokuntien kokoukset ovat julkisia, ellei valiokunta toisin päättää koko istunnon tai esityslistan tietyn kohdan osalta.
2. Euroopan parlamentin, neuvoston sekä komission edustajat voivat osallistua valiokunnissa käytäviin keskusteluihin ja vastata jäsenten kysymyksiin.

49 artikla

Julkiset kuulemistilaisuudet

Valiokunta voi erityistapauksissa järjestää työvaliokunnan suostumuksella julkisen kuulemistilaisuuden tai kutsua kokoukseensa henkilöitä, joilla on asiantuntemus esityslistan yhdestä tai useammasta kohdasta.

50 artikla

Lausuntojen laatimista koskevat määräajat

1. Valiokunta esittää lausuntoluonnoksen työvaliokunnan asettamassa määräajassa. Se pitää lausuntoluonnoksen valmistelua varten enintään kaksi kokousta, joihin ei lasketa työskentelyn järjestelyn vuoksi pidettävää ensimmäistä kokousta.

2. Poikkeustapauksissa työvaliokunta voi hyväksyä useampien kokouksien pitämisen lausuntoluonnoksen käsittelemiseksi tai pidentää luonnoksen esittämiseksi annettua määräaika.

51 artikla

Lausuntojen rakenne

1. Komitean lausunto koostuu

- johdannosta, jossa mainitaan lausunnon oikeusperusta ja laatimismenettely ja annetaan mahdollisesti selventäviä huomautuksia,
- pääosasta, joka sisältää komitean kannan lausunnon aiheeseen sekä tätä koskevia suosituksia.

2. Jokaiseen lausuntoon liitetään erillisenä asiakirjana perusteluosa, jossa esitetään komitean kanta aiheeseen kokonaisuudessaan sekä yksittäisiä erityisnäkökohtia. Perusteluosan laatimisesta vastaa esittelijä. Siitä ei äänestetä. Perusteluosan täytyy kuitenkin sanonnaltaan noudattaa lausuntoa, josta on äänestetty. Jos näin ei ole, valiokunnan puheenjohtaja voi poistaa perusteluosan.

52 artikla

Esittelijä

1. Lausuntoluonnoksen valmistelemiseksi valiokunta nimeää puheenjohtajansa esityksestä yhden tai erikseen ilmoitetusta syystä kaksi esittelijää. Kiireellisissä tapauksissa valiokunnan puheenjohtaja voi, pääsihteerille asiasta ilmoitettuaan, nimetä esittelijän kirjallista menettelyä käyttäen.

2. Puheenjohtaja osoittaa valiokunnan jäsenille tällöin kirjelmän, jossa heitä pyydetään esittämään mahdolliset varauksensa ehdotetun esittelijän suhteen kirjallisesti kolmen päivän kuluessa. Tällaisessa tapauksessa asiasta päättävät puheenjohtaja ja ensimmäinen varapuheenjohtaja yhteistuumin.

53 artikla

Työryhmät

1. Valiokunta voi erikseen ilmoitetusta syystä perustaa työryhmiä työvaliokunnan luvalla. Työryhmässä voi olla jäseniä myös muista valiokunnista.

2. Kukin työryhmä voi valita keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

54 artikla

Asiantuntijat

1. Valiokuntien jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijaa.

2. Valiokunta voi työnsä puitteissa sekä perustamansa työryhmän tueksi nimetä asiantuntijan. Puheenjohtajan kutsusta asiantuntijat voivat osallistua valiokunnan tai sen aset-

taman työryhmän kokouksiin. Heille samoin kuin esittelijän asiantuntijoille voidaan antaa puheenvuoro, viimeksi mainituille tosin vain silloin, kun esittelijä on läsnä.

3. Ainoastaan esittelijän asiantuntijoilla ja valiokunnan kutsuilla asiantuntijoilla on oikeus korvaukseen matka- ja oleskelukuluista.

55 artikla

Päätösvaltaisuus

1. Valiokunta on päätösvaltainen, kun enemmän kuin puolet sen jäsenistä on läsnä.

2. Päätösvaltaisuus todetaan vain vähintään kuuden jäsenen vaatimuksesta ja kokouksen aikana. Jos päätösvaltaisuuden toteamista ei ole vaadittu, äänestystulos on pätevä äänestäjien lukumäärästä riippumatta. Jos todetaan, että kokous ei ole päätösvaltainen, valiokunta voi jatkaa käsittelyä, mutta äänestykset siirretään seuraavaan kokoukseen.

3. Kaikkien kokouksessa läsnä olevien jäsenten, varajäsenten ja muiden henkilöiden on kirjoitettava nimensä läsnäololistaan.

56 artikla

Äänestys

Päätökset tehdään annettujen äänten enemmistöllä. Muutoin sovelletaan 22 artiklan 2 kohdan määräyksiä.

57 artikla

Muutosehdotukset

1. Muutosehdotukset on toimitettava valiokunnan sihteeristöön viimeistään viidentenä työpäivänä ennen kokousta. Valiokunnan puheenjohtaja voi poikkeustapauksissa muuttaa määräaika.

2. Äänestykset muutosehdotuksista käydään samassa järjestyksessä, jossa kyseiset kohdat ovat käsiteltävänä olevan lausuntoluonnoksen tekstissä. Lopuksi äänestetään tekstistä kokonaisuutena. Jos samaan tekstikohtaan tehdään kaksi tai useampia toisensa kumoavia muutosehdotuksia, etusijalle asetetaan se, joka eroaa eniten alkuperäisestä tekstistä, ja siitä äänestetään ensin.

3. Kun lausunto on hyväksytty valiokunnassa, valiokunnan puheenjohtaja toimittaa sen komitean puheenjohtajalle.

58 artikla

Päätös olla antamatta lausuntoa

Jos (päävastuullinen) valiokunta katsoo, että aihe, josta työvaliokunta on pyytänyt sitä valmistelemaan lausunnon, ei koske alueellisia tai paikallisia kysymyksiä tai ei ole poliittisesti merkittävä, se voi päättää, ettei aiheesta valmistella lausuntoa.

5 LUKU

KOMITEAN HALLINTO

59 artikla

Pääsihteeristö

1. Komiteaa avustaa pääsihteeristö.
2. Pääsihteeristöä johtaa pääsihteeri.
3. Työvaliokunta päättää pääsihteerin esityksestä pääsihteeristön sisäisestä rakenteesta siten, että pääsihteeristö kykenee takaamaan komitean ja sen jäsenten muodostamien elinten kitkattoman toiminnan ja tukemaan jäseniä heidän mandaattinsa hoitamisessa. Työvaliokunta päättää samalla pääsihteeristön jäsenille, maakohtaisille valtuuskunnille, poliittisille ryhmille ja sitoutumattomille jäsenille annettavista palveluista.
4. Pääsihteeristö pitää pöytäkirjaa komitean jäsenten muodostamien elinten kokouksista.

60 artikla

Pääsihteeri

1. Pääsihteeri vastaa niiden päätösten toimeenpanosta, jotka työvaliokunta tai puheenjohtaja on tehnyt työjärjestyksen määräysten ja voimassa olevien säännösten nojalla. Pääsihteeri osallistuu työvaliokunnan kokouksiin, joissa hänellä on puheoikeus ja joista hän pitää pöytäkirjaa.
2. Pääsihteeri hoitaa tehtäviään työvaliokuntaa edustavan puheenjohtajan alaisuudessa.

61 artikla

Pääsihteerin palvelukseenotto

1. Työvaliokunta ottaa pääsihteerin palvelukseen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä tekemän päätöksen perusteella sekä soveltaen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 ja 8 artiklan määräyksiä.
2. Pääsihteeri otetaan palvelukseen viideksi vuodeksi. Työvaliokunta määrittelee hänen työsopimuksensa tarkemmat ehdot.
3. Pääsihteerin osalta Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisista työsopimuksista vastaavan viranomaisen toimivaltaa käyttää työvaliokunta.

62 artikla

Virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot

1. Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaista nimittävän viranomaisen toimivaltaa

käyttää

— ura-alueen A ja kielten virkaryhmän palkkaluokkiin 6—8 sekä ura-alueisiin B, C ja D kuuluvien virkamiesten osalta pääsihteeri,

— muiden virkamiesten osalta työvaliokunta pääsihteerin esityksestä.

2. Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaista työsopimuksista vastaavan viranomaisen toimivaltaa käyttää

— ura-alueen A ja kielten virkaryhmän palkkaluokkiin 6—8 sekä ura-alueisiin B, C ja D kuuluvien väliaikaisten toimihenkilöiden osalta pääsihteeri,

— muiden väliaikaisten toimihenkilöiden osalta työvaliokunta pääsihteerin esityksestä,

— puheenjohtajan kabinetissa työskentelevien väliaikaisten toimihenkilöiden osalta:

— ura-alueen A palkkaluokkiin 6—8 sekä ura-alueisiin B, C ja D kuuluvan henkilöstön osalta pääsihteeri puheenjohtajan esityksestä,

— muiden toimihenkilöiden osalta työvaliokunta puheenjohtajan esityksestä.

Puheenjohtajan kabinetissa työskentelevät väliaikaiset toimihenkilöt palkataan puheenjohtajan toimikauden loppuun asti,

— ylimääräisten toimihenkilöiden ja paikallisten toimihenkilöiden osalta pääsihteeri,

— erityisneuvonantajien osalta pääsihteeri Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklan mukaisesti.

63 artikla

Talousarvio

1. Pääsihteeri esittää työvaliokunnalle ennakoarvion komitean tuloista ja menoista tulevaa varainhoitovuotta varten. Työvaliokunta esittää ennakoarvion täysistunnolle hyväksyttäväksi.

2. Täysistunto hyväksyy ennakoarvion komitean tuloista ja menoista ja toimittaa sen komissiolle, neuvostolle ja Euroopan parlamentille kyllin ajoissa, jotta varainhoitoasetuksessa säädetyt määräämät voidaan noudattaa.

3. Komitean tulo- ja menoarvio toteutetaan Euroopan yhteisöjen kokonaistalousarviota koskevan varainhoitoasetuksen säännöksiä noudattaen. Puheenjohtaja käyttää Euroopan yhteisöjen varainhoitoasetuksen 28, 29, 39, 48 ja 52 artiklan mukaista ylintä toimivaltaa talousarvion toteuttamisessa. Hän tekee päätökset pääsihteerin ehdotuksesta.

III OSASTO
YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1 LUKU

YHTEISTYÖ MUIDEN TOIMIELINTEN KANSSA

64 artikla

Toimielinten väliset yhteistyösopimukset

Toimielinten välisen yhteistyön puitteissa työvaliokunta voi pääsihteerin esityksestä tehdä yhteistyösopimuksia Euroopan unionin muiden toimielinten (tai muiden elinten, virastojen tai laitosten) kanssa.

65 artikla

Lausuntojen ja päätöslauselmien toimittaminen edelleen ja julkaiseminen

1. Komitean lausunnot samoin kuin ilmoitus 26 artiklan mukaisen yksinkertaistetun menettelyn käyttämisestä tai 58 artiklan mukaisesta päätöksestä olla antamatta lausuntoa osoitetaan neuvostolle, komissiolle ja Euroopan parlamentille. Puheenjohtaja huolehtii niiden sekä päätöslauselmien toimittamisesta kyseisille toimielimille.

2. Komitean lausunnot ja päätöslauselmat julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 18 päivänä marraskuuta 1999.

2 LUKU

TYÖJÄRJESTYSTÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

66 artikla

Työjärjestyksen tarkistus

1. Täysistunto voi jäsentensä äänen enemmistöllä päättää tämän työjärjestyksen muuttamisesta joko osittain tai kokonaan.

2. Täysistunto asettaa tarkoitusta varten tilapäisen komitean; se laatii selvityksen ja tekstiluonnoksen, joiden perusteella täysistunto hyväksyy uudet määräykset jäsentensä äänen enemmistöllä. Uudet määräykset astuvat voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona ne julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

67 artikla

Työvaliokunnan ohjeet

Työvaliokunta voi antaa tarkemmat ohjeet tämän työjärjestyksen soveltamisesta sitä noudattaen.

68 artikla

Työjärjestyksen voimaantulo

Tämä työjärjestys tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Alueiden komitean puolesta

Manfred DAMMEYER

Puheenjohtaja